

ДОЖИВИТЕ ПИРОТ И ЊЕГОВУ ОКОЛИНУ

Упознајте ово подручје, нетакнуту природу, доживите Стару планину њену несвакидашњу лепоту, моћ и чари које крије у испреплетеним природним и антропогеним мотивима који карактеришу свако њено подручје и село на себи својствен начин. Овде не постоји природна монотонија, осетите адреналин, снагу и дивљину планина које окружују овај крај, несвакидашњицу и осећај који вам пружа боравак на овом неоткривеном подручју. Велики број кристално чистих извора, река, једно од највећих природно-вештачких језера као што је Завојско језеро у дужини од 17 км, кањоне и клисуре. Богатство флоре и фауне пружа ће вам задовољство у лову, риболову, шетњи, фото сафарију, посматрању птица и другим активностима као ретко које планине, које то могу да пруже на сваком њеном кораку. Упознајте Пирот његове људе, њихову љубазност, културу, говор и традицију. Изузетно велико богатство материјалне и духовне културе чине овај крај неискрпним. Познат под називом „Мали Јерусалим“, по пиротском ћилиму, качкаваљу, грнчарији, пиротском јагњету, пиротској пеглавној кобасици, фолклору, обичајима везаним за овај крај, рукотворинама са овог подручја односно обиљем етнографских и уметничких мотива као ретко које подручје у Србији.

ТУРИСТИЧКО ГЕОГРАФСКИ ПОЛОЖАЈ ОПШТИНЕ ПИРОТ

Положај ове области условљен је бројном разноврсношћу туристичких мотива и објеката као и њиховим различитим територијалним распоредом. Осим тога што зависи од објеката и мотива, исто тако зависи и од туристичког правца кретања, па је за овај регион везан источно-медитерански правац, тј. правац који повезује Западну и Средњу Европу са Блиским Истоком и Источним Медитераном. Само подручје општине Пирот окружено је са севера и североистока Старом планином, са највишим врхом Миџором 2.169 м.н.в. Јужни и Југозападни руб Пиротске котлине чине огранци Влашке планине (1442 м.н.в.), и Суве планине (1809 м.н.в.) а северозапад Пиротске котлине окружују огранци Сврљешке планине (1334 м.н.в.) Овим подручјем пролазио је стари антички пут, познат под називом Виа Милитарис (војнички пут), касније назван Царичин друм. Град је, пролазећи кроз различите временске периоде, добијао различита имена, па је за време Римског царства, у III и IV веку, имао назив TURRES (кула). Кроз време Пирот је добијао називе, као што су: Пиргос, Тхуриб, Момчилов град, Кале, Тврђава, данашњи назив градића је Кале. Археолошким истраживањем Средњег дела Пиротског града резултати указују да је на том месту постојало насеље још пре 5000 год. Даљим истраживањима у пределу старог града откривени су и други трагови из енеолита и гвозденог доба, а затим и из периода Антике, ране Византије и средњег века.

У СРЦУ БАЛКАНА

Када би се тражле две речи које најбоље одређује судбину једног града какав је Пирот, онда су то пут и граница. Пут који је био и остао најкраћа спона између Средње Европе и Оријента везивао је град за питому равницу кроз коју је пролазио, а границе између старовековних племена, културних утицаја, провинција, царства држава и нација су додала још више богатства у историјском наслеђу овог подручја. За разлику од пута који је више од два миленијума пролазио скоро истом трасом границе су се непрестано мењале. Политички интереси многобројних народа који су насељавали средишњи Балкан или су само као освајачки и миграциони таласи пролазили кроз ову област су цртали границе, али је град сва времена остао на истом месту и на својим плећима гомилао многобројне цивилизацијске слојеве.

Прва поуздана историјска сазнања о централном Балкану потичу још од старих Грка, који су се интересовали за ову област само посредно јер је њихов највећи непријатељ, Македонија, током III века пре Христа често ратовала против Дарданаца и Трачана чије су се насеобине граничиле и у подручју данашњег Пирота. Пирот као назив за град, први пут се јавља у средњовековним дубровачким и српским изворима и плод је склоности Словена да стара, затечена имена градова, уз мале измене, прилагоде свом изговору. Првобитна римска насеобина Туррес је у византијско доба простим превођењем ове речи на грчки језик у значењу "куле" названа Пиргос, а Словени су језичким прилагођавањем граду дали назив Пирот. Пошто је Србија добила аутономију тридесетих година 19. века везе Пирота са њом почињу да бивају све јаче. Те везе одржавају трговци и занатлије који су са Србијом одржавали пословне односе. Потврда о њиховом економском јачању је и њихова улога добротвора при изградњи цркава и манастира. О томе сведочи натпис над улазним вратима Старе цркве на Пазару, подигнуте 1834. Године. Друга градска црква је подигнута децембра 1870. И представља задужбину пиротских занатлија који су заједничким снагама у оскудним временима успели да саграде репрезентативно здање достојно већих градских седишта и имућнијих становника. Коначно ослобођење је уследило 28. Децембра 1877. после рата Србије против Турске. Одмах по ослобођењу била је организована српска управа, а Цека Крстић, председник пиротске општине, је у јуну 1878. године са делегацијом Пироћанаца отишао у Ниш да поздрави кнеза Милана и да српској влади изрази захвалност народа пиротског краја. Данас је то град са истом важношћу коју је имао и у прошлости, а сама општина Пирот, је једна од највећих општина по површини у Србији са укупним бројем становника 63.792. У исто време је Пирот и седиште Пиротског округа, који обухвата четири општине.

